

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ก่อนอื่นทำให้บทเรียนของอัลฟ่ามั่นคงสำหรับทุกคน ลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้อง

คำถาม: ในประเด็นใดที่คำสอนที่สูงส่งของพระเจ้านั้นแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากการกำหนดของมนุษย์?

คำตอบ: หนทางการกำหนดของมนุษย์พูดว่า: ลูกจะสามารถได้มาซึ่งการหลุดพ้นตลอดไป ในขณะที่ศรีมัทนั้นพูดว่า: ละครั้นคงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลายและไม่มีใครสามารถได้มาซึ่งการหลุดพ้นตลอดไป แม้ว่าใครบางคนอาจจะพูดว่า: เขาไม่ชอบที่จะเล่นบทบาทที่นี้, ก็ไม่มีใครสามารถทำสิ่งใดเกี่ยวกับสิ่งนั้นได้ ลูกต้องลงมาที่นี้เพื่อเล่นบทบาทของลูก เป็นศรีมัทเท่านั้นที่ทำให้ลูกสูงส่ง มีการกำหนดที่แตกต่างกันหลายประเภทของมนุษย์

โอมชานติ เวลาที่ลูก ๆ รู้ว่าลูกกำลังนั่งที่นี้เบื้องหน้าบาบ พ่อรู้ด้วยเช่นกันว่าลูก ๆ ของท่านกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่าน ลูก ๆ รู้ด้วยเช่นกันว่า พ่อกำลังให้คำสอนแก่ลูกซึ่งลูกต้องให้คำสอนนั้นแก่ผู้อื่น ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อเพราะทุกคนได้สัมผัสและคำสอนของท่านไปแล้ว การศึกษาเล่าเรียนที่พ่อสอนลูกในเวลานี้จะได้รับอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี ไม่มีใครอื่นมีความรู้คำแนะนำของพ่อนั้นคือสิ่งหลัก และแล้วลูกต้องอธิบายแก่ทุกคนว่าพวกเขาทั้งหมดคือพี่น้อง ดวงวิญญาณทั้งหมดของทั้งโลกคือพี่น้อง พวกเขาทั้งหมดต้องเล่นบทบาทที่พวกเขาได้รับมาด้วยร่างกายของพวกเขา ในเวลานี้พ่อได้มาเพื่อพาลูกไปสู่โลกใหม่ซึ่งเรียกว่าเป็นสวรรค์ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามพวกเราพี่น้องเพศชายทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ ไม่มีแม้เพียงคนเดียวที่บริสุทธิ์ เป็นเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมดให้บริสุทธิ์ได้ นี่คือนิกายที่มีกิเลสที่ไม่บริสุทธิ์ของราวัน ราวันหมายถึงกิเลสทั้งห้า มีกิเลสทั้งห้าในผู้หญิงและกิเลสทั้งห้าในผู้ชาย พ่ออธิบายแก่ลูกในวิธีที่เรียบง่ายอย่างยิ่ง ดังนั้นลูกสามารถอธิบายในวิธีเดียวกันด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นใดอธิบายว่าผู้เดียวนั้นคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดและดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้อง ถามพวกเขา: สิ่งนี้ถูกต้องไหม? และบอกให้พวกเขาเขียนสิ่งนี้ลงไป: พวกเราทั้งหมดคือพี่น้องและพวกเรามีพ่อเดียวกัน ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุดของดวงวิญญาณทั้งหมด ท่านเรียกว่าเป็นพ่อ สร้างสมสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกอย่างมั่นคงอย่างยิ่ง และแล้วขณะทั้งหมดของความคิดเห็นของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันก็จะถูกจัดตั้ง ก่อนอื่นลูกต้องสอนอัลฟ่าแก่พวกเขา ก่อนอื่นใดบอกพวกเขา: จดสิ่งนี้ลงไปอย่างชัดเจน: ก่อนหน้านั้นฉันเคยคิดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เวลานี้ฉันเข้าใจว่าท่านไม่ได้ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเราทั้งหมดคือพี่น้อง ดวงวิญญาณทั้งหมดพูดว่า: พระเจ้าผู้เป็นพ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด อัลล่าห์ ก่อนอื่นใดปลุกฝังศรัทธาในพวกเขาว่า: พวกเราทั้งหมดคือดวงวิญญาณและไม่ใช่นิรันดร์ดวงวิญญาณสูงสุดไม่ได้คงอยู่ในเรา มีดวงวิญญาณคงอยู่ในแต่ละร่างกาย ดวงวิญญาณเล่นบทบาทที่แยกห่างจากกันของตนด้วยการใช้ร่างกาย ทำให้สิ่งนี้มั่นคงสำหรับทุกคน อัจจะ! และแล้ว พ่อก็มาและให้ความรู้ของ ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของวงจรโลก พ่อที่นั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกในฐานะที่เป็นครู ไม่มีเรื่องของหลายแสนปีสำหรับวงจรนี้ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์ ลูกต้องรู้ว่าได้มีการแบ่งสิ่งนี้อย่างเท่ากันได้อย่างไร ยุคทองและยุคเงินได้ผ่านไปแล้ว จดสิ่งนี้ลงไป! ทั้งสองยุคเรียกได้ว่าสวรรค์และกึ่งสวรรค์ ที่นั่นเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ ในยุคทองพวกเขานั้น 16 องค์ และในยุคเงินพวกเขานั้น 14 องค์ อิทธิพลของยุคทองนั้นยิ่งใหญ่มาก ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ โลกใหม่นั้นก็เรียกว่ายุคทองและ เป็นโลกนั้นที่ได้รับการยกย่อง ในโลกใหม่ก็มีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดียวเท่านั้น ลูกมีรูปภาพที่ลูกสามารถใช้เพื่อทำให้ผู้คนสามารถมีศรัทธาด้วยเช่นกัน วงจรโลกนั้นเฝ้าแต่หมุนไป ระยะเวลาของวงจรคือ 5000 ปี เวลานี้สติปัญญาของลูกเข้าใจเกี่ยวกับสุริยวงศ์และจันทราราศี ดินแดนของวิษณุได้เปลี่ยนไปและกลายเป็นดินแดนของรามและสีดา พวกเขาที่มีราชวงศ์ด้วย หลังจากสองยุคเหล่านั้นได้ผ่านไป ยุคทองแดง อาณาจักรของราวันก็ได้มาถึง เมื่อเหล่าเทพตกไปสู่หนทางบาป, ระบบของการทำตามกิเลสนั้นก็ได้มีการสร้างขึ้น ในยุคทองและยุคเงินนั้นทุกคนคงอยู่อย่างปราศจากกิเลส มีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดียว แสดงภาพให้แก่พวกเขาขณะที่ลูกกำลังอธิบายและอธิบายด้วยปากเปล่าด้วยเช่นกัน: พ่อได้กลายเป็นครูของเราและได้สอนพวกเราด้วยวิธีนี้ พ่อที่นั่งได้มาและให้คำแนะนำของท่านแก่พวกเรา ท่านเองพูดว่า: พ่อมาเพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อต้องการร่างกายอย่างแน่นอน ไม่เช่นนั้นแล้วพ่อจะสามารถพูดได้อย่างไร? พ่อคือ ผู้มีความรู้สึก สัจจะ และผู้เป็นอมตะ ดวงวิญญาณได้ไปผ่านสภาพสภาโท ราโจ และทาโม เป็นดวงวิญญาณที่ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ และเป็นดวงวิญญาณที่กลับมาบริสุทธิ์ สันสการ์ทั้งหมดอยู่ภายในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณนำสันสการ์ของการกระทำที่ดีหรือการกระทำที่เป็นบาปของอดีตไปกับเขา ไม่มีการทำบาปใด ๆ ในยุคทอง พวกเขามีการกระทำและแสดงบทบาทของพวกเขา แต่การกระทำเหล่านั้นเป็นกลาง คำพูดเหล่านั้นอยู่ในกิตะด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกสามารถที่จะเข้าใจสิ่งนี้ในทางปฏิบัติ ลูกรู้ว่าบาบได้มาและเปลี่ยนแปลงโลกเก่าและทำให้โลกนั้นใหม่ที่ซึ่งทุกการกระทำนั้นจะเป็นกลาง นั้นเรียกว่ายุคทอง ที่นี้การกระทำนั้นได้กลายเป็นบาป ดังนั้นสิ่งนี้จึงเรียกว่าเป็นยุคเหล็ก เวลานี้ลูกอยู่ในการบรรจบพบกันของทั้งสอง บาบบอกลูกถึงทั้งสองด้านเพื่อที่ลูกจะสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจนอย่างยิ่งในทุกแง่มุมที่พ่อในฐานะครูได้สอนลูก อัจจะ! และนั่นก็ปล่อยให้เป็นงานของกูรู ผู้คนก็ได้เรียกหาท่าน: ได้โปรดมาและชำระเราผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์เถิด! เมื่อดวงวิญญาณได้กลับมาบริสุทธิ์,

ร่างกายนั้นก็ได้อยู่อย่างบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ทองคำเป็นเช่นไร, เครื่องประดับที่ทำจากทองคำก็เป็นเช่นนั้น หากลูกไม่ได้ปะปนอัลลอยด์เข้าไปในทองคำ 24 กะรัต, เครื่องประดับที่ทำจากทองคำนั้นก็จะเป็นทองคำแท้ด้วยเช่นกัน เป็นเมื่ออัลลอยด์นั้นได้ปะปนลงไปก็ทองคำนั้นก็กลายเป็นทองไม่บริสุทธิ์ บารัตนั้นเริ่มแรกเคยเป็น “นกกะจอกทอง” เคยเป็นทองคำ 24 กะรัต เคยเป็นโลกใหม่ที่สาโทประธาน ในขณะที่เวลานี้ได้กลายมาเป็นทองไม่บริสุทธิ์ โลกนั้นเริ่มต้นก็เป็นทอง โลกใหม่นั้นบริสุทธิ์ โลกเก่ามันไม่บริสุทธิ์ และแล้วอัลลอยด์ก็เข้าปะปนลงไป เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เฝ้าแต่อธิบายสิ่งนี้ ไม่มีกูรูหรือนักบุญรู้ถึงสิ่งนี้ พวกเขาได้เรียกหา: ได้โปรดมาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์เถิด! งานของสัตกูรูคือการดึงมนุษย์ออกมาจากการครองเรือนและพาพวกเขาไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ ดังนั้นตามแผนของละคร, พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและให้ความรู้ทั้งหมดนี้แก่ลูก ท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านคือผู้เดียวที่อธิบายความรู้ของทั้งต้นไม้ ชื่อของชีวาบาบาคือชีวาเสมอ ดวงวิญญาณทั้งหมดต้องลงมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา และดังนั้นพวกเขาจึงได้มีชื่อที่แตกต่างกันไป แม้ว่าผู้คนเรียกหาพ่อ, แต่พวกเขาก็ไม่ได้รู้จักท่าน ท่านเข้ามาในพาหนะที่โชคดีเพื่อพาพวกเขาไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? พ่ออธิบาย: พ่อเข้ามาในร่างของผู้ที่อยู่ในชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา เขาได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม พ่อต้องเข้ามาในพาหนะที่โชคดีเพื่อให้เขากลายเป็นราชาเหนือราชา ศรีกฤษณะคืออันดับแรก เขาคือนายของโลกใหม่และแล้วเขาก็ลงมา ขณะที่ไปผ่านสุริยวงศ์, จันทรวงศ์ และแล้วก็ราชวงศ์พ่อค้า และศูทร และแล้วเขาก็ได้เป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์บราห์มา จากการที่เขาเคยเป็นผู้ที่อยู่ในยุคทองเขาได้กลายเป็นผู้ที่ยุคเงิน เวลานี้ลูกกำลังจะกลับมาเป็นยุคทองจากยุคเหล็กอีกครั้ง พ่อพูดว่า: จดจำฉัน, พ่อของลูก ดวงวิญญาณ ผู้ที่พ่อได้เข้ามาในร่างของเขาก็ไม่ได้มีความรู้แม้เพียงน้อยนิดที่สุด พ่อเข้ามาในผู้นี้และเหตุนี้เองเขาจึงเรียกว่าเป็นพาหนะที่โชคดี พ่อตัวท่านเองพูดว่า: พ่อมาในเวลาของชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของผู้นี้ คำพูดในกิตะถูกต้องแม่นยำที่เรียกได้ว่าเพชรพลอยของทุกคัมภีร์ พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันและก่อตั้งสกุลบราห์มินและสกุลเทพ ทุกคนรู้เกี่ยวกับสกุลอื่นๆ แต่ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ พ่อมาในตอนสุดท้ายของหลายชาติเกิดของผู้นี้ ซึ่งเป็นยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อพูดว่าพ่อคือเมล็ด กฤษณะคือผู้อาศัยของยุคทอง จะไม่สามารถมองเห็นเขาในสถานที่อื่นใด เมื่อเขาได้กลับมาใช้ชาติเกิด, รูป นาม แผ่นดิน และระยะเวลาทั้งหมดของเขาก็จะมีการเปลี่ยนแปลงไป ในตอนเริ่มแรกเขาคือทารกเยาว์วัยที่สวยงาม และแล้วเมื่อเขาแก่ลงเขาก็ได้ละร่างเก่าและใช้ร่างที่เยาว์วัยอีกครั้งหนึ่ง นี่คือการละเล่นที่ถูกกำหนดไว้แล้ว เขานั้นจะไม่เรียกว่าเป็นกฤษณะในร่างถัดไปของเขา ร่างถัดไปนั้นก็ได้รับชื่อที่แตกต่างกันไปเพราะรูปลักษณ์, วันที่, ช่วงเวลา ฯลฯ ของเขาก็จะเปลี่ยนแปลงไป มีคำกล่าวว่า: ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ของโลกชั่วรอยเหมือนเดิมทุกประการ ละครนี้เฝ้าแต่ชั่วรอย ลูกต้องไปผ่านสภาพสาโท ราโจ และทาโม ชื่อของโลกและชื่อของยุคนั้นเปลี่ยนไป เวลานี้เป็นยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อเข้ามาในยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้ ลูกต้องทำให้สิ่งนี้มั่นคงภายในตัวลูก พ่อคือ พ่อ กูรูของลูกผู้ที่ชี้วิธีการที่ดีมากแก่ลูกที่จะกลับมาสาโทประธาน ได้มีการเขียนไว้ในกิตะว่า: ละทิ้งสำนึกของร่างกายและศาสนาทางร่างทั้งหมด และคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ อย่างแน่นอนที่ลูกต้องกลับไปบ้านของลูก ผู้คนในหนทางของบักตี ทำหนทางของความเพียรพยายามอย่างมากมายเพื่อไปหาพระเจ้า นั่นคือดินแดนแห่งการหลุดพ้น ลูกนั้นได้อยู่อย่างเป็นอิสระจากการทำกรรมและแล้วก็ไปและนั่งในโลกที่ไม่มีตัวตน เมื่อนักแสดงกลับบ้านเขาก็เป็นอิสระจากการเล่นบทบาทของเขา ทุกคนต้องการที่จะได้รับการหลุดพ้น อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถประกาศสิทธิ์ในการหลุดพ้นตลอดไปได้ ละครนี้คงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลาย บ้างก็พูดว่า: พวกเขาไม่ต้องการที่จะเล่นบทบาท อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถทำสิ่งใดเกี่ยวกับสิ่งนั้นได้ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วไว้เป็นนิรันดร์ ไม่มีแม้เพียงคนเดียวสามารถได้รับการหลุดพ้นตลอดไป มนุษย์มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมาย การกำหนดเหล่านี้คือการกำหนดที่สูงส่งที่ทำให้ลูกสามารถที่จะกลับมาสูงส่งได้ ลูกจะไม่เรียกมนุษย์ว่าผู้สูงส่ง เป็นเหล่าเทพที่สูงส่ง ทุกคนก้มลงให้กับพวกเขา ดังนั้นพวกเขานั้นเป็นผู้สูงส่งแต่ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งนี้ ลูกเข้าใจว่าลูกต้องใช้ 84 ชาติเกิด ศรีกฤษณะคือเทพ, เจ้าชายแห่งสวรรค์ เขาจะสามารถมาที่นี่ได้อย่างไร? ไม่ได้เป็นกฤษณะที่พูดกิตะ เป็นเพียงเพราะเขาเป็นเทพที่ทุกคนกราบไหว้บูชาเขา เหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์ในขณะที่พวกเขาเองนั้นไม่บริสุทธิ์ พวกเขาพูดว่าพวกเราผู้ที่ไร้คุณธรรมนั้นปราศจากคุณธรรม พวกเราไม่มีคุณธรรมใด ๆ ทำให้พวกเรานั้นมีคุณธรรมเถิด! พวกเขาไปอยู่เบื้องหน้าสัญลักษณ์ของชีวาและพูดว่าประธานการหลุดพ้นให้แก่ฉันเถิด! เพราะชีวาไม่เคยเข้ามาสู่การหลุดพ้นในชีวิตหรือเข้าไปสู่บ่วงพันธะใด ๆ พวกเขาจึงเรียกหาท่าน: ประธานการหลุดพ้นแก่เราเถิด! ท่านคือผู้เดียวที่ประธานการหลุดพ้นในชีวิต เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกทั้งหมดคือลูก ๆ ของมามาและบาบา ลูกได้รับทรัพย์สินสมบัติที่ล้นเหลือจากท่านทั้งสอง ผู้คนนั้นก็เฝ้าแต่ร้องขอบางสิ่งโดยที่ไม่ได้มีความเข้าใจ ผู้ที่ไม่มีความเข้าใจใด ๆ นั้นก็จะมีการประสบการณ์ของความทุกข์อย่างแน่นอน พวกเขาจะต้องมีประสบการณ์ของความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูก ๆ ต้องเก็บสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทั้งหมดไว้ในสติปัญญาของลูก เพราะพวกเขาไม่รู้จักพ่อที่ไม่ใช่ขีดจำกัดผู้เดียววันที่พวกเขาเฝ้าแต่รบราแก่กันและกันอย่างมากมาย พวกเขาได้กลายมาเป็นลูกกำพร้า ที่นั่นพวกเขาคือลูกกำพร้าที่มีขีดจำกัด ที่นั่นพวกเขาคือลูกกำพร้าที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อกำลัง

ก่อตั้งโลกใหม่ ในเวลานี้เป็นโลกที่ไม่บริสุทธิ์ของดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ ยุคทองเรียกว่าโลกที่บริสุทธิ์และยุคเหล็กเรียกว่าโลกเก่า สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก โลกเก่ากำลังจะถูกทำลายและลูกกำลังจะได้รับการโยกย้ายไปสู่โลกใหม่ เวลาลูกกำลังยืนอยู่ชั่วคราวในยุคแห่งการบรรจบพบกัน โลกเก่ากำลังเปลี่ยนเป็นโลกใหม่ ลูกรู้เกี่ยวกับโลกใหม่ด้วยเช่นกัน เวลานี้สติปัญญาของลูกควรจะไปสู่โลกใหม่ไม่ว่าลูกกำลังนั่ง หรือเคลื่อนไหวไปมา สติปัญญาของลูกต้องจดจำว่าลูกกำลังศึกษาสิ่งต่างๆ ที่พ่อสอนลูก ลูกๆ นักเรียนควรจะต้องจำสิ่งนี้ แต่การจดจำระลึกถึงของลูกก็ยังคงตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ พ่อได้ให้ความรักและการจดจำระลึกถึงแก่ลูกตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูกด้วย อย่างแน่นอนที่ครูนั่นมีความรักกับใครบางคนที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีมากกว่า มีความแตกต่างอย่างมากมาย! พ่อเนี่ยก็เฝ้าแต่บอกทุกสิ่งแก่ลูก ลูกๆ ต้องสร้างสมทุกสิ่ง สติปัญญาของลูกไม่ควรจะไปสู่ทิศทางอื่นนอกจากไปหาพ่อ หากลูกไม่ได้จดจำพ่อ, บาปของลูกจะถูกตัดทิ้งไปได้อย่างไร? มายาก็จะตัดโยคะของสติปัญญาของลูกชั่วแล้วชั่วเล่า มายาหลอกลวงลูกอย่างมากมาย บาบานี้ก็ได้ให้ตัวอย่างแก่ลูก: ในหนทางของบักดี พ่อเคยกราบไหว้บูชาลักษมีอย่างมาก เมื่อพ่อได้เห็นรูปภาพของลักษมีที่กำลังนวดเท้าของนารายณ์นั้น, พ่อก็ได้ปลดปล่อยเธอ เมื่อพ่อนั่งในการจดจำระลึกถึง ถ้าสติปัญญาของพ่อเร่ร่อนไปที่นั่น, ที่นั่น พ่อจะตบตีตนเอง- เหตุใดสติปัญญาของฉันทันจึงไปสู่ทิศทางอื่นเล่า? ในที่สุดแล้วพ่อก็ได้มีนิมิตของการทำลายล้างและนิมิตของการสร้างโลกใหม่ด้วยเช่นกัน ความปรารถนาที่จะได้รับนิมิตของพ่อนั้นสมปรารถนา พ่อได้เข้าใจว่าโลกใหม่นั้นกำลังจะมาถึงในเวลานี้และนั่นคือสิ่งที่พ่อต้องกลายเป็นและโลกใหม่นี้ต้องถูกทำลาย มีศรัทธาที่มั่นคงนี้ พ่อมีนิมิตของอาณาจักรของพ่อเองด้วยเช่นกัน ดังนั้นพ่อกำลังจะได้รับอาณาจักรแห่งสวรรค์, เหตุใดพ่อจึงจะอยู่ในโลกของราวันนี่เล่า? สิ่งนี้รู้ได้ว่าเป็นสติปัญญาเยี่ยงพระเจ้า พระเจ้าได้เข้ามาในพ่อและได้ทำให้สติปัญญาของพ่อทำงาน ไหของความรู้ก็ได้ให้ไว้ในผู้เป็นแม่ ดังนั้นทุกสิ่งนั้นได้ยกมอบให้กับผู้เป็นแม่และได้มีการบอกพวกเขาว่า: ลูกดูแลธุรกิจทั้งหมดและสอนทุกคน ด้วยการเฝ้าแต่สอนทุกคนต่อไปลูกก็ได้มาไกลเพียงนี้ เพียงแต่ด้วยการบอกกันและกัน, จงมองดูว่ามีลูกๆ อยู่มากมายเพียงไร! เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์พวกเขาก็ต้องการร่างที่บริสุทธิ์ แม้ว่าพวกเขาเหล่านั้นจะเข้าใจเกี่ยวกับความบริสุทธิ์, มายาก็ทำให้พวกเขาลืม ลูกบอกให้พวกเขาเล่าเรียนเป็นเวลา 7 วันติดต่อกันและเขาก็บอกว่า “พวกเราจะมาในวันพรุ่งนี้” และวันถัดไปมายาก็จับสั่นพวกเขา พวกเขาที่เพียงแต่ไม่ได้มา ถึงแม้ว่าพระเจ้ากำลังสอน พวกเขาที่ไม่ได้มาและศึกษาเล่าเรียนกับพระเจ้า แม้ว่าเขาจะพูดว่า “ใช่ เราจะมาอย่างแน่นอน” แต่แล้วมายาก็ทำให้พวกเขาย้ายไป เธอหยุดยั้งพวกเขาจากการมาเป็นประจำ ผู้ที่ทำความเพียรพยายามในวงจรที่แล้วก็จะทำสิ่งเดียวกันนี้อีกครั้งหนึ่งไม่ได้มีร้านอื่นใด ลูกได้ทำความเพียรพยายามอย่างมากมาย ลูกสร้างพิพิธภัณฑที่ที่ใหญ่โตมา ผู้ที่เข้าใจในวงจรที่แล้วก็จะเข้าใจอีกครั้ง การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นและการก่อตั้งก็เฝ้าแต่เกิดขึ้น ดวงวิญญาณจะศึกษาเล่าเรียนและรับร่างกายที่เป็นขั้นหนึ่ง นี่คือการเป่าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก เหตุใดลูกจึงไม่จดจำสิ่งนี้เล่า? เวลานี้พวกเรากำลังจะไปสู่โลกใหม่ตามความเพียรพยายามที่พวกเราทำ อัจชะ ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. สติปัญญาของลูกต้องจดจำเสมอว่าเวลาลูกกำลังนั่งอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้เป็นเวลาอันสั้น โลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย เพื่อที่พวกเราจะสามารถได้รับการโยกย้ายไปสู่โลกใหม่ได้ เหตุนี้เองลูกต้องนำโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากโลกเก่า
 2. ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกดวงวิญญาณ และอธิบายปรัชญาที่ลึกซึ้งของกรรม กรรมที่เป็นบาป กรรมที่เป็นกลางให้กับพวกเขา ก่อนอื่นทำให้บทเรียนของอัลฟามั่นคง
- พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ที่มั่นคงและไม่สิ้นสุดผู้กลับมาเติมเปี่ยมด้วยทรัพย์ที่มีค่าที่ไม่สิ้นสุดและเป็นผู้ที่รับใช้อย่างสม่ำเสมอ

ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน บัพดาตาได้ให้พรของการเป็นผู้ที่ “ไม่ไหวหวั่นและสม่ำเสมอ” แก่ลูกๆ ทั้งหมดแล้ว ผู้ที่สร้างสมพรนี้ไว้ในชีวิตของพวกเขาอย่างสม่ำเสมอและกลายเป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่อย่างสม่ำเสมอ นั่นคือ ผู้ที่กลายเป็นผู้รับใช้ที่ง่ายตาย จะกลายเป็นอันดับหนึ่ง จากยุคทองแดงแม้ดวงวิญญาณบักดีก็กลายเป็นผู้ให้ แต่พวกเขาไม่สามารถเป็นผู้ให้ของทรัพย์ที่มีค่าที่ไม่สิ้นสุด พวกเขากลายเป็นผู้ให้ของทรัพย์ที่มีค่าและสิ่งของต่างๆ ที่สูญสลาย แต่ลูกๆ ของผู้ประทานผู้ที่เติมเปี่ยมไปด้วยทรัพย์ที่มีค่าทั้งหมดไม่สามารถอยู่ได้โดยปราศจากการให้ทานแม้เพียงหนึ่งวินาที

คติพจน์: ความซื่อสัตย์และความสะอาดภายในของลูกถูกเปิดเผยออกมาเมื่อมีความง่ายตายและความเบาสบายในธรรมชาติของลูก

*** โอม ชานติ ***